

Christmas in Prasanthi is Pure Grace...

Christmas Comes to My Heart

*In Prasanthi Nilayam wordt Kerstmis heel speciaal ...
Een Kerstmis naar mijn hart*

Op die prachtige namiddag van 26 december 2009 hebben meer dan 200 kinderen uit zo'n 14 landen met hun eendrachtige liefde voor de Heer de ware kerstsfeer gebracht door middel van het, in aanwezigheid van Sai Baba, in koor neuriën van kerstliederen.

De eerste helft van de middag was een programma van de kinderen voor Swami. De tweede helft, het hoogtepunt van het programma, bleek een geschenk te worden van Baba aan zijn geliefde kinderen van over de hele wereld.

Toen Baba om 16.30 u. langs de devotees reed, waarbij hij iedereen zegende, was het podium al ingericht voor de grote finale van de driedaagse kerstviering. Er waren twee programma's gepland. Het eerste was een international kinderkoor onder leiding van Alma Badings uit Nederland, gevolgd door een kerstspel, opgevoerd door kinderen uit Latijns Amerikaanse landen, onder regie van Coni Avila Benitez uit Mexico.

De kinderen uit de diverse landen begonnen in stijl met de Ganesha Gayatri. Dat was precisiewerk, geleverd samen met goed

geoefende basisschoolleerlingen uit Prasanthi Nilayam. Toen het was afgelopen zei Alma Badings gekscherend, naar aanleiding van de perfecte uitvoering van de Ganesha Gayatri: "Wij hebben ook geoefend, maar hiermee vergeleken ging het bij ons nogal hectisch." Het koor had 10 liederen ingestudeerd, waaronder ook een paar niet-Engelse.

Op de dansende beweging van de vinger als dirigeerstokje zongen de kinderen, 153 in getal (69 jongens en 48 meisjes), in koor terwijl hun gedachten gericht waren op de goddelijke dirigent, in wiens zichtbare aanwezigheid zij zijn lof zongen.

Zij zongen "Sai Baba Sai Baba Sai Om Sai Baba", gevolgd door "Wij zijn uw kinderen vanuit alle uithoeken der aarde", "En esta era de Kali Yuga", "Wij houden van u, geliefde Swami", "Om Sai Ram Sri Sathya Sai Baba", "Jezus is de Verlosser, ik ben blij dat ik hem ken", "Sin nje nje nje", "Njalo njalo", "Met alle liefde, vanuit ons hart", enz.

Stralende gezichten, gelukkig vanwege de geweldige kans om in aanwezigheid van de

Heer te zingen, het weerspiegelde allemaal hun liefde voor Swami, dat zag je er aan af. En Swami had grote belangstelling, van begin tot eind.

Het koor werd ondersteund door 11 ervaren musici die allerlei instrumenten speelden, waaronder gitaren, violen, een Afrikaanse drum, enz. Die drum 'beat', die als het ware in de lucht bleef hangen als een solo beat tussen de koorzangen door was een extra attractie die zich totaal van de rest van de instrumenten onderscheidde.

Het gekozen thema voor het koor van dit jaar was "In

Prasanthi Nilayam wordt Kerstmis heel speciaal", zo vertelde Alma Badings, die je met recht een veteraan zou kunnen noemen waar het 't leiden van koren betreft. Immers, zij heeft jarenlang het Internationale Volwassenen Koor en het Ladies' Day Koor geleid. De programma's die het kinderkoor brengt heeft zij vanaf het jaar 2000 begeleid. "Dit jaar hebben er veel kinderen meegedaan en het worden er elk jaar meer. Ze hebben zich keurig gedragen en heel wat complimentjes gekregen", zo zei de dirigent in antwoord op de vraag hoe ze het voor elkaar heeft gekregen om kinderen met zo veel verschillende achtergronden in maar 12 dagen een perfecte opvoering in Sai Baba's aanwezigheid te laten brengen. "Het komt ook doordat de kinderen zoveel liefde voor Swami hebben" zei een vrijwilliger die mevrouw Badings bij de hele opvoering heeft bijgestaan. "Het was gewoon Swami's genade" is alles wat Alma Badings daar nog aan toe wilde voegen.

Het toneelstuk voor dit jaar "Een Kerstmis naar mijn hart", was gebaseerd op Baba's leringen en de Bijbelboeken Lukas en Matteüs. Kerstmis in Prasanthi, in aanwezigheid van Baba, is een gedroomd ideaal voor ieder Sai

kind, omdat zij allemaal hebben gehoord over de grotere betekenis van de vieringen daar en Swami's eigen woorden. Het toneelstuk voor dit jaar was een ware expeditie naar Prasanthi om de werkelijke betekenis van Kerstmis te leren kennen.

Het stuk begint op een warme vrijdagmiddag in december en het decor stelt een grote Latijns Amerikaanse stad voor. Kleine Teo en zijn moeder waren thuis en rustten uit na een drukke week. Teo was de enige zoon van de familie Gonzales, een gelukkig Sai gezin, dat ernaar verlangde om een kerstreis naar Prasanthi te maken.

Kleine Teo, een leergierig ventje, stelde een vraag aan zijn moeder, wier vreugde geen grenzen kende bij het vooruitzicht van het feest in de goddelijke aanwezigheid.

Een echte kerst, wat is een echte kerst?

Dan verschijnt de moeder ten tonele. Zij vertelt het verhaal van de gezegende zoon van God, Jezus.

De jongen is in de wolken over het vooruitzicht om in de goddelijke aanwezigheid van Swami te zullen zijn.

Scène twee beeldde Maria met de aartsengel uit, waarin de engel aan Maria de mededeling deed over de grootste zegen die zij kreeg, namelijk dat zij Gods eigen zoon zou baren.

Toen Teo over de goddelijke geboorte van Jezus hoorde, gaf hij weer eens blijk van zijn onderzoekende geest door zijn moeder kritische vragen te stellen, waarin twijfel doorklonk. Deze keer had het te maken met de onderwijzer van zijn Bal Vikas klasje, die hem had verteld over Swami's goddelijke geboorte en dat hij Easwaramma als zijn moeder had gekozen.

Wijze moeders, moeder Maria en moeder Easwaramma, hadden hun zonen, Jezus en Swami, waarheid en rechtschapenheid onderwezen en zij hadden voorbeeldige kinderen, die wat zij van hun moeder hadden

geleerd, met liefde en respect in hun hart bewaarden.

Nu wilde kleine Teo het geheim weten achter het in hun hart bewaren van die wijze lessen.

Scène drie gaf het antwoord op deze vraag. Jezus was samen met zijn ouders op een Joods feest in Jeruzalem. Jezus was in de mensenmassa zoekgeraakt en ging naar de dichtstbijzijnde tempel om naar de toespraak van de hogepriester te luisteren. Zijn ouders, vooral Maria, waren in paniek en gingen overal op zoek naar hun zoon, die ze uiteindelijk in de tempel aantroffen, waar hij naar de preek luisterde.

De kleine Jezus zei, van zijn vaste vertrouwen in de Hemel blijkgevend, "Moeder, waar bent u bang voor? Mensen die hun vertrouwen in de wereld stellen zijn angstig, maar waarom zou iemand die op God vertrouwt ooit bang moeten zijn? Ik ben in het gezelschap van mijn Vader. U hebt me geleerd dat God alles voor ons is. Hoe kunt u zich dan zulke zorgen maken?"

... En het kinderkoor barstte los met het beroemde lied

"Waarom zou je bang zijn als ik er ben..." (Why fear when I am near?) dat helemaal op deze situatie van toepassing was.

Terwijl moeder verderging met haar verhaal over Jezus, over diens missie als de zoon van God en de boodschap van Liefde, luisterde Teo heel aandachtig en begon meer van het leven van Jezus te begrijpen.

Er werd een indruk gegeven van de onvoorwaardelijke onzelfzuchtige liefde van Jezus en er werd uit zijn vele toespraken tot zijn volgelingen geciteerd. Dat je je vijanden moet liefhebben, dat je goed moet doen aan degenen die je haten, enz.

Nu hij voldoende over Jezus had gehoord, wilde Teo weten of hij tot hem net zo kon bidden als tot Swami. Hij vroeg: "Kan ik met Jezus net zo praten als met Swami? Is het hetzelfde?" Moeder antwoordde bevestigend en Teo was helemaal overtuigd van de goddelijkheid van Jezus Christus.

Bij het horen van een bekend gebed tot de hemelse Vader, vond Teo dat het eigenlijk net zo was als de gebeden tot Swami.

O Heer, neem mijn liefde en laat die stromen in de volheid van mijn toewijding tot u,

O Heer, neem mijn handen en laat ze onophoudelijk voor u werken

O Heer, neem mijn ziel en laat die met u samensmelten

O Heer, neem mijn gedachten en verstand en laat ze met u harmoniëren

O Heer, neem alles van mij en laat mij een instrument voor u zijn om mee te werken.

Moeder was heel gelukkig en gaf haar zoon de raad om dat gebed in zijn hart te bewaren. Ze zei hem dat zulke gebeden geschenken van God zijn. Kleine Teo was heel enthousiast om dat te doen en het elke dag op te zeggen. Onnodig te vertellen dat Teo

opgetogen was bij het vooruitzicht om in de Goddelijke Nabijheid te zijn. Zijn ouders natuurlijk ook.

Teo is een representant van Sai kinderen overal ter wereld die er in de adventstijd in de winterse

decembermaand reikhalzend naar uitkijken om in de aanwezigheid van Swami in Prasanthi Nilayam te zijn.

Swami heeft gezegd dat er op de hele wereld geen plaats is waar Kerstmis in een meer geheiligde sfeer, broederschap en liefde gevierd wordt dan in Prasanthi Nilayam. Ja werkelijk, Kerstmis in Swami's aanwezigheid is een unieke kans om het geluk van zijn goddelijke Liefde te ervaren! En deze alles te boven gaande liefde was wat er in het verschiep lag toen het doek werd opgetrokken voor het kerstspel 2009. Hoewel het stuk over het verhaal van de komst van Jezus ging, had het 'echte werk' plaats toen de Heer zich na de uitvoering met zijn kinderen onderhield en blijk gaf van zijn ongekunstelde, onbezoedelde liefde. Bijna een uur lang begaf Baba zich onder de kinderen om op de foto te gaan met de toneelgroep en het koor en hij overlaadde hen met zegeningen. Swami materialiseerde

een halsketting voor alle meisjes die aan het toneelstuk hadden meegedaan. Alle jongens kregen prachtige Indiase kleding. Bovendien kregen de meisjes, maar ook de dirigent, de regisseur en de assistenten, sari's. Gedisciplineerd gingen de kinderen met gevouwen handen in de rij staan en ontvingen één voor één de liefdegaven uit Swami's handen. Eén van de helpers bij het kinderkoor werd ook nog met een ring gezegend.

Hoewel de uitvoering een geweldige uiting was van liefde, die veelvoudig naar hen terugkwam door Swami's alles overstijgende liefde, was het niet gemakkelijk geweest om het stuk in twee weken goed op de planken te brengen. Het thema was uit meer dan 12 inzendingen gekozen en de scripts waren ruim van tevoren via een wedstrijd ingediend. 'Dat de keus op de Latijns Amerikaanse inzending is gevallen, komt misschien omdat moeder Easwaramma er in voorkomt, met haar grote liefde voor haar goddelijke kind, dat goed samengaat met het verhaal van moeder Maria', aldus de regisseur Coni Avila Benitez uit Mexico, die al 18 jaar devotee is.

Geen van de kinderen had Engels als moedertaal en de voice-over werd verzorgd door Bal Vikas kinderen uit de Verenigde Staten onder leiding van Victoria Hargreaves uit Santa Barbara, Cal., die in 2008 het kerstspel had geregisseerd. Voordat ze in Prasanthi Nilayam aankwamen, hadden de kinderen weliswaar niet kunnen oefenen, maar de scripts waren naar de van tevoren uitgekozen spelers gestuurd om hun 'huiswerk' te doen. 'Toen het moment naderde waarop het geleerde in praktijk zou worden gebracht werden de kinderen steeds enthousiaster over het idee dat zij het stuk in Baba's aanwezigheid mochten opvoeren', zo vertelde Coni Avila, die na de uitvoering een speciale zegen van Swami ontving.

De kinderen waren Bal Vikas leerlingen uit Latijns Amerikaanse landen van Mexico tot Argentinië, waar Spaans of Portugees wordt gesproken. 'Pas op 13 december hebben ze elkaar in Prasanthi ontmoet', zei John Behmer, Internationaal Coördinator voor de

Kerstuitvoeringen in Prasanthi in 2009. Het koor was het grootste dat we ooit hebben gehad, maar de kinderen hebben enorm hun best gedaan en zij hebben de liederen voor zowel het koor als het toneelstuk geleerd door de 12 dagen voorafgaande aan de uitvoering tweemaal per dag te oefenen. 'Elke dag vertelden we de kinderen een verhaal over de kindertijd van Jezus of Swami, zodat het niet alleen maar oefenen was wat de klok sloeg, maar de menselijke waarden ook ruim aan bod kwamen', voegt John Behner hieraan toe. Hij was vol lof over de inzet van de kinderen, die Baba een groot plezier hebben gedaan. De teksten van het toneelstuk werden afgewisseld met 8 liederen, die door het kinderkoor werden gezongen. In totaal heeft het koor 18 liederen ten gehore gebracht.

Op de voorafgaande avond zegende Swami enkele Russische devotees met wie hij sprak en materialiseerde zelfs een ring voor één van hen. De ring zat een beetje strak om zijn vinger en Baba beloofde hem, daar wat aan te doen. Toen alle foto's waren genomen, materialiseerde Swami een ring die deze devotee volmaakt paste en er volgde een applaus.

De kinderen hebben een geweldige dag gehad door het aanbieden van hun zuivere liefde aan Baba, en zij kregen die in veelvoud terug. Tijdens het maken van de foto's, toen Baba de regisseur, Coni Avila bij zich riep, zei een oudere devotee: 'Dit is een Mexicaanse revolutie'. En werkelijk, het was niet alleen Teo die op deze prachtige namiddag een transformatie had ondergaan. In feite was Teo een symbolische representant van vele harten die een transformatie ondergingen en Baba's overvloedige liefde ontvingen. En dat was een 'echte kerst' in Prasanthi Nilayam.

Bron: webpublicatie Sri Sathya Sai Books and Publications Trust, Prasanthi Nilayam.
©Vertaald door de St. Sri Sathya Sai Baba - Nederland.

